

COMPOSITORS GIRONINS

Volum I

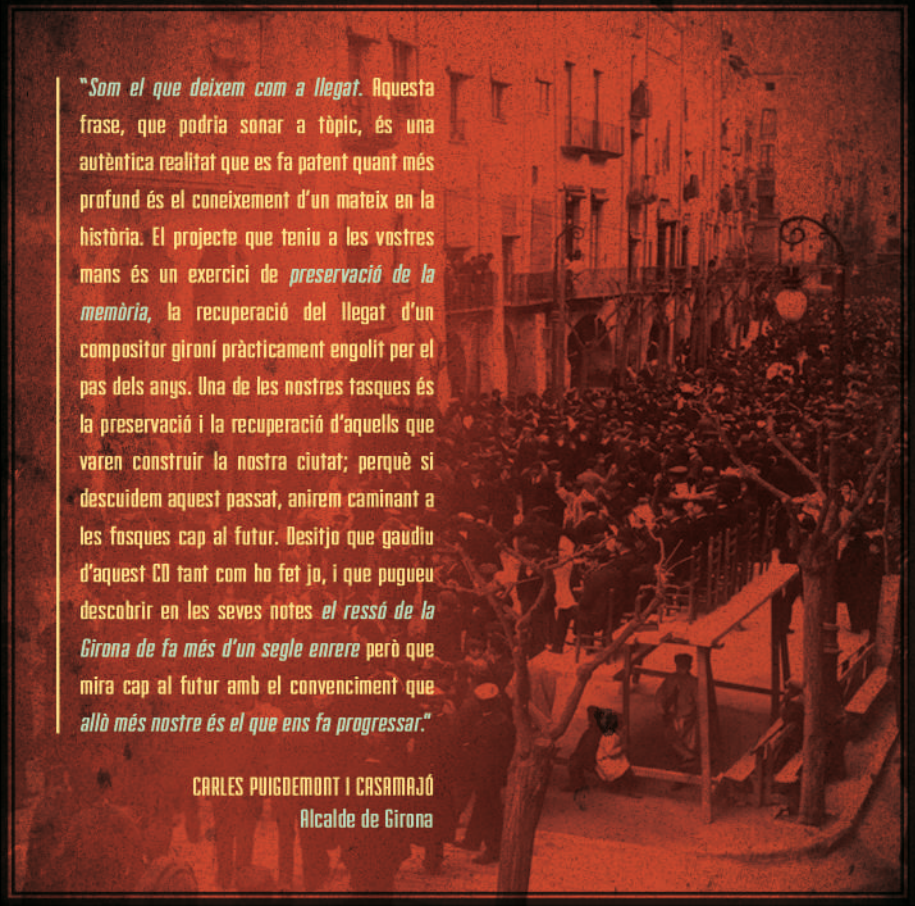
Francesc Perich Escosa

Girona

1872-1914

Cobla Ciutat de Girona

Direcció - Jesús Ventura

*"Som el que deixem com a llegat. Aquesta frase, que podria sonar a tòpic, és una autèntica realitat que es fa patent quant més profund és el coneixement d'un mateix en la història. El projecte que teniu a les vostres mans és un exercici de preservació de la memòria, la recuperació del llegat d'un compositor gironí pràcticament engolit per el pas dels anys. Una de les nostres tasques és la preservació i la recuperació d'aquells que varen construir la nostra ciutat; perquè si descuidem aquest passat, anirem caminant a les fosques cap al futur. Desitjo que gaudiu d'aquest CD tant com ho fet jo, i que pugueu descobrir en les seves notes *el ressò de la Girona de fa més d'un segle enrere* però que mira cap al futur amb el convenciment que *allà més nostre és el que ens fa progressar.*"*

CARLES PUIGDEMONT I CASAMAJÓ
Alcalde de Girona

Va organitzar Jocs Florals, concursos, etc. Premiava caballeres, versos, contes, música, etc. Precisament *Perich* obtingué un d'aquests premis amb la sardana *Stakanowichz* que s'estrenà a la festa de l'Argenteria on tenia la perruqueria en Màximo. Heus aquí la petita història que el nostre compositor va aprofitar per batejar la seva sardana.

Francesc Perich es va casar amb *Mercè Marquès Pujadas*, de Tatalà i el matrimoni va tenir *set fills*: *Antoni* (mort prematurament), *Joan*, *Mercè*, *Felip*, *Josep*, *Ramon* i *Jaume*, quasi tots dedicats a la restauració. L'únic fill que seguí els passos musicals del pare va ser en *Ramon* (1905-1955), que va ser *cofundador* de l'orquestra *Melody*, convertida més tard en l'orquestra *Bolero* i després en *La Principal* de Girona.

Francesc Perich va ser un bon compositor i va escriure la música que ell va sentir i va viure en el seu temps. Va morir de greu malaltia encara jove, als quaranta dos, però la seva senzillesa, tarannà bonhomí i jovial van ser suficients per *deixar una petjada personal inesborrable*.

Lluís Brugués i Agustí

D'entre els càrrecs i ocupacions que tingué cal destacar el de *mestre director* de la banda de l'Hospici (1891-1897), *professor* de l'Escola Municipal de Música (1892) que dirigia Josep Feliu, i la de *co-fundador* de l'Acadèmia Musical Gerundense amb Josep Saló i Tomàs Sobrequés l'any 1911.

Des de 1905 havia *dirigit* el cor masculí La Regional, que *obtingué èxits fins i tot a l'estranger*. En aquells anys també havia format part de diverses *orquestrades de Girona i de Barcelona*. Un fet conegut va ser quan l'any 1899 va prendre part a unes oposicions de flauta i flautí vacants a la Banda Municipal de Barcelona. L'opinió general de tots els músics que sentiren els exercicis de tots els opositors va ser de que en Cisquet o Francisquet -com era conegut a Girona- guanyà les dues places, encara que els senyors del jurat, segons Saló "... amb una parcialitat bastant corrent en aquestos casos no li concediren ni l'una ni l'altra".

Sota el títol de la majoria d'obres de Perich s'amaguen vertaderes històries dignes d'un relat novelesc. Per raó d'espai no podem ser explícits aquí, direm només que *la sardana Stakanowitchz* és una d'elles. La seva història es remonta a principis del s.XX, quan procedent de Figueres va arribar a Girona un perruquer anomenat *Maximino Fernández Sarasola "Máximo"*.

En el terreny de la composició, va escriure obres per a flautí, flauta, ballables, i algunes composicions corals de caràcter humorístic. Es feren molt famosos els seus valsos i polkes per a cobla i per a orquestra, com *El Pacorro* (vals), *Rosita* (americana), *Los Palatinos* (schotis), *Mariposilla* (masureca), *Monina* (polka), *El Diplomático* (vals), *Los Batidores* (rigodones), *Manantial* (americana), *Morenito* (vals), *Cosquillosa* (polka), i altres. Les seves sardanes foren celebrades en la seva època i era habitual trobar-les en els programes de les audicions per tot Catalunya. N'escrigué sis: *Les dues ninetes*, *Gentilesa*, *Angelical*, *El testament d'Amèlia*, *Stakanowitchz* i *La pageseta* (1901). Totes localitzades excepte *Angelical*. També escrigué *12 Estudis per a flautí*, *la fantasia per a flauta Noche de verano* i diverses danses.

FRANCESC PERICH ESCOSA *(Girona, 30-1-1872/9-10-1914)*

El que va ser gran amic seu, el violinista *Josep Saló*, digué d'ell: *la característica de les seves obres és la mateixa que la de la seva persona: la senzillesa.*

El pare de Francesc, Josep Perich Piferrer, conegut com en *Pepet del restaurant*, procedia de Torroella de Montgrí i s'havia establert a Girona fundant la que amb el temps seria la mítica *Fonda Perich*, lloc de trobada d'intel·lectuals i dels primers cants d'havaneres que es sentiren a la ciutat. La inesperada i misteriosa mort de Josep Perich l'any 1893 fou molt sentida i causà gran desconcert a la ciutat, moment que Francesc hagué d'assumir més *responsabilitats en el negoci familiar.*

En aquest ambient es va formar en Francesc. Va estudiar *flauta, flautí i piano*, destacant de manera especial com a *flautista* i professor. Va tenir grans mestres, Joaquim Vidal (Vidalet), Josep Dimas i Joan Carreras i Dagas. Com el seu pare, va alternar durant molts anys la música amb l'*ofici de cuiner.* El pare tot bromejant deia que era cuiner i músic, però el fill, al contrari del pare, que era *músic i cuiner*, per aquest ordre. Francesc va regentar el negoci primer al carrer Mercaders, posteriorment va obrir el conegut "*Café Nuevo de la Rambla*" i més tard va regentar el negoci familiar la *Fonda Perich* a la pujada del Pont de Pedra.

Cobla Ciutat de Girona

Flabiol *Oscar Sánchez Moscatel Tibles David Plans Ortega i Felip Morales Pareja Tenores Josep Coll Ferrando i Jordi Pujol Casademont*
Trompetes *Joan Remacha Pajuelo i David Hidalgo Borrell Trombó Francesc Sala Giralt*
Fiscorns *Salvador Salla Solà i Joaquim Burjachs Gómez*
Contra baix *Alberto Rodríguez Cerezo*
Direcció *Jesús Ventura Barnet*

Aquest disc ha estat enregistrat entre els mesos d'Abril i Maig de l'any 2014 a l'estudi de gravació 44.1

Tècnic de so: *Carles Xirgo*

Productor musical: *Josep Maria Serracant*

Disseny gràfic col·lecció: *Francesc Sala Giralt*

Amb el suport de:

Ajuntament de Girona

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la col·laboració especial de:

MUSICOS
per
la
OBLA

Home aventurer, culte, ambiciós, amant de la tertúlia i de moltes coses més, establint-se a la rambla de la Llibertat i més tard a l'Argenteria. L'establiment ben aviat es convertí en lloc de trobada d'intel·lectuals.

El rètol de l'entrada s'hi podia llegir "*perruquer de la Real Casa*", tot perquè havia pentinat una vegada a la Reina Maria Cristina durant la seva estada a Barcelona amb motiu de l'exposició de 1888. En "Máximo" es va interessar ben aviat pels *problemes de calvicie* i li arribà a les mans la famosa "Lotion Dequeant". Analtzada la seva fórmula continuà en la recerca de noves prescripcions i les trobà en una revista alemanya de nom o pseudònim "*doctor Stakanowitch*", una fórmula contra la caiguda dels cabells que li va semblar aprofitable i que va combinar amb la "Lotion Dequeant".

En Máximo s'engrescà amb la dèria de curar els calbs i determinà explotar pel seu compte la que anomenà *Loción capilar antiséptica del doctor Stakanowitch*. La penya de parroquians i contertulis formada per uns joves amb inquietuts literàries i *propensos a l'humorisme* com en Montsalvatge, en Jori, en Roca i Jordà, en Juli Piferer, en Girbal i en Joan Vinyes, autor de molts d'aquests capítols anecdòtics, i altres, van portar ben aviat a la *publicació d'una revista amb el flamant nom de Stakanowitch*. En Máximo, a qui els companys ja s'adracaven a ell com a Doctor, no va escatimar recursos per a promocionar la seva "Loción" ni per la seva revista, delegacions a Barcelona a Madrid i on fes falta.

EL MAS EFICAZ DESCUBRIMIENTO PARA LA CALVICIE

Doctor en Medicina y Bacteriologo

W. STAKANOWITCHZ

EXPLICACION Y TRATAMIENTO
PARA COMBATIR LA CALVICIE

Concesionario para la venta en España y Portugal de la
LOCIÓN CAPILAR ANTISÉPTICA

N. Ferrández Saracola, proveedor de la Real Casa. GERONA

UNA FONOTECA DE COBLA

Aquest CD que teniu a les mans és el primer d'una sèrie que la *cobla Ciutat de Girona* ha ideat en la línia de continuar treballant per un dels seus objectius fundacionals: el de *preservar* i *difondre* la producció de música per a cobla i, en especial, la d'*autors gironins*. Una tasca que no ha parat de fer en els seus quasi quaranta anys d'existència però que amb aquest treball prenen un nou i apassionant viarany.

El naixement d'aquesta col·lecció que hem anomenat **FONOTECA DE COBLA** vol deixar constància d'un *treball rigorós de recerca i investigació* al voltant d'una sèrie de *compositors no notoris però molt notables* que ens han deixat un llegat massa vegades oblidat i, fins i tot, desconegut. Un present massa important per permetre'ns el luxe d'ignorar-lo o despreciar-lo. En aquest aspecte volem agrair especialment la tasca d'*assessorament* que ens han brindat des de l'*Associació Músics per la Cobla*, així com des de nombrosos arxius institucionals i particulars que hem consultat.

La *recuperació del patrimoni* d'un país és un feina indispensable per tal de poder construir amb garanties el seu futur. *Francesc Perich* va ser un gran músic i tot un personatge cultural en la seva època. Un home senzill, capaç i dotat de *grans virtuts com a instrumentista i compositor*. Malauradament no podem gaudir d'enregistraments seus com a destacat *flautista* que era, però amb aquest CD us oferim la possibilitat de descobrir-lo com a autor d'unes peces planeres, originals i plenes d'*inspiració* i de *belleza*.

La definició que el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans fa de la paraula *patrimoni* assevera: "béns que una persona hereta dels seus ascendents". I estarem d'acord amb nosaltres que en els temps que vivim no ens podem permetre el luxe de refusar una *herència*, encara que sigui musical.

Jesús Ventura

Director de la cobla Ciutat de Girona